

CAGLIERO 11

A Szalézi Missziós Bizottság hírlevele

A Szalézi Missziós Ügyek havi újságja a szalézi közösségek és Don Bosco barátai számára

Minden eddiginél színesebb és változatosabb a Rendfőnök által 2017. szeptember 24-én Valdocco-ból indítandó 148. missziós expedíció. A világ minden tájáról 21 szalézi vár küldetésére; 3 fő szalézi testvér, 18 pedig pap vagy kispap. 16 fő még formációs, átlag életkoruk 26,6 év, a legfiatalabb pedig 22 éves. A legidősebb pap 61 éves! Fantasztikus! Don Bosco örömmel figyeli gyermekei bátorságát, számuk növekedését. Három célállomás különösen érdekes: Japánba, Don Cimatti földjére ketten mennek majd, másik kettő Jakut- földre, Szibériába, Kelet-Oroszországba, a világ egyik leghidegebb területére; más kettő pedig - egy pap és egy örökfogadalmas testvér - Malajziába, és az első szaléziak lesznek ott, abban az országban, amely a szalézi jelenlét számára a 134-ik. Mindenki készen áll arra, hogy bárhová, bármikor elinduljon!

Ez az a Szalézi Szent Ferenc Társaság, amelyet Don Bosco megálmodott és megalapított! Missziós társaság!

P. Basaños

P. Guillermo Basaños, SDB
A missziókért felelős egyetemes tanácsos

Don Boscoval a nyári szünetben is

Az északi félteke sok országában a fiatalok nyári szünetüket töltik júliusban és augusztusban. Ez nagyszerű lehetőséget ad a missziós önkéntességre is. A rendnek nagyon gazdag és változatos tapasztalatai vannak ezen a téren. Sok fiatal tölt néhány hetet, esetleg egy hónapot is az önkéntes szolgálat, animáció, önkéntesség valamilyen formájában a világ különböző részein. A szlovák fiatalok Ukrajnába, Azerbajdzsánba, Szibériába utaznak, a cseh fiatalok Bulgáriába, a szlovének Angolába, a máltaiak és osztrákok Indiába, az olaszok Egyiptomba, a spanyolok Marokkóba, az amerikaiak Mexikóba. De a saját országukon belül zajlanak a legváltozatosabb tevékenységek, például a nyári táborokban: Olaszországban a „Summer Boys” (Nyári gyerekek), Ausztráliában a „Cagliero táborok”, Braziliában „Boscolandia”. Néhány kezdeményezés még inkább missziós jellegű, például a „missziós hetek”, vagy a „missionary action groups”, San Paulo-ban; JMS (Szalézi missziós fiatalok) Uruguayban; GRUMS „Missziós csoportok” Kolumbiában; kongói missziós csoportok tagjai falvakba mennek el a nyári szünet alatt; Angolában több, mint 100 egyetemista megy el az ország legtávolabbi részeibe, hogy átélhesse a missziós küldetést. A rend működését mindenhol megtapasztalhatjuk és mindenhol hasonló élményeket szerezhetünk: Indiában, Vietnamban, Nigériában, Ghánában, Madagaszkárban, Ausztráliában, Argentínában, Ecuadorban, Mexikóban, Venezuelában. Milyenfajta tevékenységet végeznek?

Ez a helytől is függ. Vannak jellemző napi oratóriumi tevékenységek, médiaoktatás, kulturális tréningek, Bibliaórák, emberi jogok ismertetése, egészségnevelés, érzelmi és szexuális nevelés, pásztorális animáció, kézművesség, színjátszás, tánc, zene, sport, kirándulás. Meglátogathatják a családokat, együtt imádkoznak, felolvassnak a Bibliából, és megáldják a házat.

Nagyszerű eredményei vannak a misszióknak, de még nagyszerűbb az, ami a fiatal misszionáriusok szívében történik, az a boldogság, amely egész életükben elkíséri majd őket. Kaptam egyszer egy SMS-t egy lánytól, aki éppen hazatérően volt egy ilyen missziós vakációból. Jómódú családból származott, egyike volt egy 30 fős, egyetemi hallgatókból álló csapatnak Angolában. Nagyon nehéz helyen volt a missziójuk, ahol nagy volt a forróság, a szegénység, rengeteg a szünyög, sok a maláriás, borzasztóak a higiéniai viszonyok, a földön kellett aludniuk. A lány mégis ezt írta: „Köszönöm, atyám, hogy megtapasztalhattam, miben van az igazi boldogság.”

Éreztétek jól magatokat a missziós vakációtok alatt!

P. Martín Lasarte, sdb

„ÚGY ÉREZTEM, SZÜKSÉG VAN RÁM, ÖRÖMMEL FOGADNAK, FIGYELNEK RÁM”

Tagja voltam a 144-ik missziós expedíciónak 2013-ban. Rómában és Torinóban kaptuk meg a szokásos képzést. Mikor megérkeztem Franciaországba, a missziómba, rengeteg nehézséggel találtam magam szembe: nem tudtam, hol a helyem, mi az értelme annak, hogy itt vagyok. Még a szalézi hivatásomat is megkérdőjeleztem. Münchenben volt 2016-ban a Projekt Európa harmadik missziós találkozója. Számomra ez volt az első, miután a kezdeti formációban részt vettem Rómában - és nagy hatást tett rám.

Elsősorban azt tapasztaltam meg, hogy tényleg olyan projektben veszek részt, amely jóval több, mint személyes terveim és álmaim, olyan projektben, amely a Szentlélektől indul, amely már gyümölcsözőnek bizonyult más rendtársak révén, akik nagy odaadással fordultak a Szentlélek felé. Ráadásul Münchenben vált nyilvánvalóvá, hogy a Projekt Európa a támogató tartomány számára nem csupán párhuzamosságot jelent a tartományi projekttel, hanem a szalézi karizma megújítása a tartománybeli rendtársakkal együtt. Olyan projekt, amelyet velük együtt építünk. Ez volt az, ami megszabadított engem azoktól a rossz érzésektől, melyek korábban bennem voltak, amikor azt gondoltam, nem tudok eleget adni Franciaországnak.

Hiszem, hogy FRB tartományunkban nagyon szerencsések vagyunk, hogy olyan tartományfőnökünk van, aki nyitott és nagymértékben támogatja a Projekt Európát. Tanácsai segítik a projekt alkalmazását. Ez jelentősen megkönnyítette beilleszkedésünket külföldi misszionáriusokként, érezzük, szükség van ránk, szívesen fogadnak és figyelnek ránk.

Visszatérve az én esetemre: mikor megérkeztem, olyan közösségbe küldtek, ahol a mostani tartományfőnök volt az igazgató és a plébános. Később őt váltotta fel a korábbi tartományfőnök-helyettes. Lépésről lépésre készítettek fel két év alatt arra, hogy ellássam a feladatot és átvegyem a felelősséget.

Bár külföldi vagyok, afrikai, a korábbi tartományfőnök-helyettes, aki a közösség igazgatója és lelkipásztora volt, nekem adta át a stafétabotot. Ami nagyszerűbb volt: amikor átvettem ezeket a feladatokat, ő ott maradt helyettesként egy évig, mielőtt másik közösségbe ment volna át.

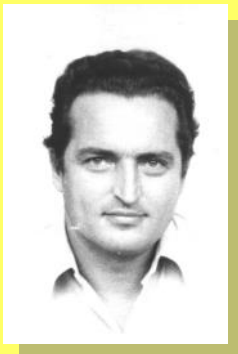
Ez csodálatos bizonyítéka volt az ő erejének, számomra pedig egyfajta lelki megújulás. Erőteljes tanúságtételként szolgált a plébániaközösség és munkatársak számára is. E cselekedete bizonyította testvéri szeretetét és belém helyezett bizalmát.

P. Christian TshalaWika
Kongói misszionárius Franciaországban

Szalézi misszionárius életszentségének tanúságtétele

Don Pierluigi Cameroni SDB, a szentté avatási ügyek posztulátora

Isten szolgája, P. Rodolfo Lunkenbein (1939-1976): a szalézi misszió udvarán ölték meg a brazil Meruriban 1975. július 15-én, miután azt választotta, hogy életét a bororo indiánok védelmére szenteli. Vele együtt ölték meg Isten szolgáját **Simão Bororo (1937-1976)**, aki megpróbálta őt megvédeni. Rodolfo atya ezt a jelmondatot választotta a szentelésekor: „Azért jöttem, hogy szolgáljak és életemet adjam.” Mikor 1974-ben utoljára látogatott Németországba, édesanyja nagyon kérte, hogy vigyázzon, mert már hallott azokról a veszélyekről, amelyeket a fia vállalt. Rodolfo atya így válaszolt: „Anyám, miért aggódsz? Nincs szebb dolog, mint életemet adni Isten ügyéért. Ez az álmom”.

Az Európában élő szaléziakért,

Szalézi missziós szándék

hogy az európai missziós projekt bőséges gyümölcsöt hozzon a szalézi rendben

Szent II. János Pál pápa mondta, amikor Santiago de Compostela-ba látogatott 1982-ben: „Neked címzem, vén Európa, a következő szeretetteljes szavakat: Térj vissza önmagadhoz, légy önmagad! Fedezd fel eredetedet, térj vissza gyökereidhez!” A Don Bosco Szaléziak Projekt Európája fokozatosan halad előre ennek a profétikus és missziós felszólításnak az útján. Azért imádkozunk, hogy ez az utazás gyümölcsöző legyen, hogy az európai szalézi közösségek megújuljanak a szalézi karizma örömeiben és a rendtársak kölcsönös elfogadásában.

